

L'ESPAI DE LA LLENGUA ESCRITA

Resum

JOAN F. MIRA

La llengua és un producte singular i específic d'una gent o d'un "poble" (qualsevol cosa que signifiqui "gent" o "poble"), la llengua és *idioma*, la cosa pròpia, i usar la llengua com a material i vehicle és alhora servir-se d'aquella cosa que indissolublement va lligada no a les capacitats expressives de la humanitat en general, sinó d'una part molt concreta de la humanitat, la que per naixement o per adopció és considerada com a pròpia, la que ha creat i format una llengua concreta com a producte de la seua experiència cultural al llarg d'un temps potser de segles. És, en definitiva, una qüestió d'identificació i d'identitat, que són paraules que alguns desacrediten molt interessadament, però que continuen tenint un valor insubstituïble. Les societats, els països, les nacions, estan lligades a la llengua, generalment a una llengua concreta i distinta, i la llengua no solament està lligada a l'escriptor i a la literatura (això és una obvietat, quasi una tautologia), sinó que l'escriptor i la literatura poden estar, i sovint estan, lligats a l'expressió, a l'existència i a la presència del país-amb-llengua a què pertanyen.

Universitat d'Estiu de la Universitat de Lleida 2013

Conferència de cloenda

Sala la Immaculada. Centre Cultural les Monges

La Seu d'Urgell, 25 de juliol de 2013